

JUSTINI FEBRONII J Cti
DE
STATU ECCLESIAE
ET
LEGITIMA POTESTATE
ROMANI PONTIFICIS
LIBER SINGULARIS,
AD
REUNIENDOS DISSIDENTES
IN RELIGIONE CHRISTIANOS
COMPOSITUS.

BULLIONI
APUD GUILLELMUM EVRARDI
MDCCLXIV.

CLEMENTI XIII.
SUMMO PONTIFICI,
PRIMO IN TERRIS CHRISTI VICARIO.

Junctus Cathedræ Petri, tanquam Centro Catholicæ unionis, à quo separari nunquam permiffum est: motus profundo respectu erga Romanam Sedem, tanquam in Ecclesia Primam: plenus sincerâ veneratione erga eum, quem divina Providentia locavit in Apostolico throno, quemque submissè colo ut successorem Principis Apostolorum, qui Primatum in universa Ecclesia divinitus institutum, legitimè tenet: de hujus Primatûs jure tractare præsumens, ejusdem veros terminos delineare aggredior, ultra quos quidquid suscipitur, sanctæ nostræ Religionis exitiosum esse intelligitur, tam quoad internum Eccle-

CAPUT I.

DE

EXTERIORE FORMA REGIMINIS

QUAM

IN SUA ECCLESIA CHRISTUS
DOMINUS INSTITUIT.

§. I.

*De methodo rite interpretandi textus Sacrae Scripturae ad
hanc materiam pertinentes.*

Duo sunt fontes, è quibus Status Ecclesiae eruendus ve-
nit: scilicet *Scriptura & Traditio*. Qui cum Ultramon-
tanicam formam monarchicam Ecclesiae tribuunt, ij ex sa-
cris litteris, nonnullos textus maximè Matthæi *cap. XVI. v. 18.*
& Joannis *cap. XXI.* in rem suam trahere amant. Ut verò
eandem sententiam etiam ex Traditione confirmet, ad varia
SS. Patrum asserita provocant, qui ipsis videntur S. Petrum,
& post hunc Romanum Antistitem, non solum Caput Eccle-
siae

A D D E N D A .

CUm hujus Operis plus quàm medietas prælo jam subducta esset, illudque integrum propediem in publico compariturum erat, vir amicus, nec vulgari- ter eruditus, impressa intuens, non dubitavit mihi pro labore, laudando licet, ut ajebat, sine suscepto, totam Romanæ Curiaë indignationem & vindictam augurari. An, inquit, ignoras fata *Pauli Sarpii*, & *Edmundi Richerii*? Quorum hic stylum ferreum Romanum propè vidit, ille sensit etiam. Ego reponebam: Viri boni esse, vigilare pro gloria Sponsæ Christi, & laborare pro reunionem Christianorum; virum fortem decere, ut ab honesto hoc proposito ne objecto quidem discrimine & fortunæ temporalis jactura deterreatur. Insidias vitæ Fra-Pauli structas (quidquid ipse temerè suspicatus fuerit) teste Pallavicino *in Apparatu ad Historiam Concilii Trid. cap. VI. n. 2. 3.* à prudentioribus & aulæ Romanæ peritis eidem aulæ non imputari, quippe quæ talibus mediis ad se ab hostibus suis liberandum non soleat uti. Fatum Richerii non tam Romanorum artibus, quam Cardinalis Richelii ambitioni tribuendum esse. Meum propositum à causâ & factō binorum illorum virorum toto cælo distare; illos fuisse ofo- res Papatus, & inimicos Pontificum, qui Lutherum & Calvinum habuere ductores. Ego S. BERNARDUM sequi cupio, qui animo amico, & optimo fine, Summis Pontificibus multa exprobravit; *intactis genuinis Primatus juribus*, quibus etiam solidiora fundamenta substruere conor, quam
passim